

Наврочили — я пас чужих дітей...

Іван Андрусяк

наврочили — я пас чужих дітей
і зиму відгороджував від стайні
і тільки сад де ігрища летальні
переступали — вабив золоте

мережив клин — за граблі за русло
як босоногий (тиша в пальці коле)
і так воно сочилось до миколи
(до николая) мічене сусло

не хмелю з пива — жому наварив
сухого чиру чи барди рудої
коли замало в оберемку фої
не витерпиш народження кори

не пересолиш — брага то святе
ні листям не притрушене ні мором
а ти живеш і верби ходять хором
і ніц тобі не вимовлять на те